

STRAŠNÉ POKUŠENIE A VEĽKÉ ROZHODNUTIE

332/2011

www.inky.sk

17. 10. 2011

Prečo Pani Chudoba? – vtieravá otázka – kauza narkotík – vízia úspechu – štátom inštitucionalizovaná droga – Františkovo deja vu – chudoba, čistota, poslušnosť a kelia – nevyhnutná voľba

Svätý František až tvrdohlavo trval na úplnej chudobe svojej rehole – až tak tvrdo, že ho nakoniec z jeho vlastnej rehole jeden čas dokonca vylúčili... čo je v kresťanskom svete nepochybne rarita: vylúčiť vlastného zakladateľa!

Ale práve táto rarita odhaľuje nezmieriteľnosť dvoch postojov, ktoré za ňou stáli. A aj keď sa zdá, že história dala za pravdu tým „umierneným“ – nakoniec, ani „bosí“ karmelitáni, či kapucíni už nie sú dnes to, čo bývali a františkáni za svoju existenciu s pomocou majetku, ktorý ako *rehoľa* (nie jednotlivci) vlastnili, dokázali nepochybne a vskutku veľa vecí, ktoré sú dobré a užitočné – do mysle sa vtiera otázka: Nemal predsa len František pravdu? Ako hovorí ktorýsi autor: „*Všetky tieto veci si (František) v Cirkvi vážil, ale bál sa, že medzi Menšími bratmi oslabia ideál chudoby a poníženej jednoduchosti. František musel napokon pristúpiť na isté kompromisy, ktorým sa nedalo vyhnúť. Ale ďalšie dejiny rehole potvrdili, že Poverellove obavy boli odôvodnené.*“ (frantiskani.sk) Prečo?

Všetci poznáme a odsudzujeme alkohol, či narkotiká. Vieme, že sú to drogy. Opantajú a spútajú človeka, pretože mu sľubujú niečo, čo mu nikdy nedajú – a keď človek upadne do zúfalstva, ponúknu mu možnosť úniku pred samým sebou. Odvádzajú človeka od skutočného úspechu a šťastia v normálnom ľudskom živote. Preto sa im má človek vyhýbať, áno, ak treba (a ak sú nebezpečné), aj úplne sa ich vzdať! A nikomu to neprípadá divné, že heroin, či LSD, alebo crack sú zakázané a že ich nikdy v živote nevyskúšal! Ved' sú zlé a môžu človeka úplne zničiť tým, že ho zotročia a tým mu zabránia žiť úspešný život!

Lenže, čo si predstavujeme pod tým *úspešným životom*? No predsa: mať moc, vplyv, autoritu, postavenie, niečo znamenať! Byť slávny, oceňovaný, uznávaný, uctievaný, oslavovaný! Byť bohatý, alebo aspoň zámožný, žiť „na úrovni“, môcť si dopriať, užít si života! A cestovať, chodiť po svete, vidieť cudzie krajiny, exotické miesta, kde môžeme dovolenkovať! To je predsa úspech, nie?

Je to pritom v skutočnosti len iná forma drogy. Zriekame sa drog *primitívnych*, aby sme holdovali drogám *rafinovaným*, ktorým sme podriadili celú spoločnosť, v ktorej žijeme.

Veríme, že ak budeme navštevovať cudzie miesta, urobí nás to šťastnými. Ale nenapadne nás, že iní ľudia tam žijú celý život a to miesto ich samo o sebe šťastnými nespravilo.

A čo majetok? Veci? Chvíľu sa zdá, že to funguje, nová hračka nás zaujme... ale potom nás omrzí, príde nuda. Ale je tu stále prísľub, že ak získame niečo iné a nové... a potom zase iné... tak raz, možno, konečne, nájdeme, čo hľadáme!

A čo moc? Nie je to vec! Musíte ju neustále vykonávať, aby ste cítili jej opojnú vôňu! Jedno, či šikanujete malého prváčika na záchodoch, alebo podriadeného vo firme. Musíte to robiť! Inak je nanič. A potom – nikdy jej nie je dost'. Ani slávy. Ani ničoho!

Je to droga. Sľubuje, čo neplní. Ale spútava a núti veriť, že ak to aj teraz ešte za veľa nestojí, tak ak jej budeme slúžiť tvrdsie a dlhsie a vernejšie a bezohľadnejšie, tak možno už nabudúce...! A keď nás z toho občas (stále častejšie) prepadne depresia, dá nám možnosť uniknúť pred vlastným životom do sveta opulentného obžierania sa, lacnej zábavy, alebo hoci aj drahého umenia, lebo keď utekáte, útek neprestane byť útekom len preto, že sa veziete na luxusnej jachte...

Kresťania tomuto otroctvu hovoria *hriech*...

František to vedel. Nepoznal slovo *heroin*, ani „tvrdá droga“, ale keby ho poznal, použil by ho. Povedal by, že sú veci, ktoré sú tak mocné, že kto im prepadne, neodolá im a oni ho zotročia. Riešením je ZRIEKNUŤ SA ICH.

Čo iné je sľub CHUDOBY, než rozhodnutie vedome a dobrovoľne sa zrieknuť majetku, ba viac, zrieknuť sa aj samej túžby po ňom, zakázať si ho tak, ako si alkoholik musí zakázať alkohol – okrem toho nejnevyhnutnejšieho? Čo iné je sľub ČISTOTY ako rozhodnutie zrieknuť sa rovnako dobrovoľne a rozhodne vábenia rozkoše a ostať slobodným? Čo iné je sľub POSLUŠNOSTI, než rovnaké rozhodnutie ohľadom slávy a moci a akejkoľvek inej vonkajšej význanosti? A čo iné hovorí zásada púštnych otcov „*KÉLIA¹ tá naučí všetko!*“, než toto: nemysli si, že niekde *inde* nájdeš to, čo nenachádzaš *tu*: šťastie, pokoj a naplnenosť! Alebo ho nájdeš TU a v SEBE – alebo NIKDE!

Len duchovne silní a zrelí dokážu narábať s týmito jedmi ako obratní lekárnici a neotráviť sa nimi. Ale na začiatku duchovnej cesty – a tam zrejme sme aj my – sa musíme asi aj my nevyhnutne rozhodnúť pre toto zrieknutie – celkom rovnako, ako sa alkoholik na liečení musí rozhodnúť pre abstinenciu. Inak to zrejme NEJDE! Je to vo svojej podstate nesmierne radikálny krok – radikálny ako samo evanjelium. Ale to by nás nemalo nijako prekvapovať... Bez neho máme šancu na úspech asi rovnakú, ako pijan na to, že sa pitím zbaví závislosti na alkohole...

Váš Inky

¹ pustovňa